

ЛИМ ВОРД

Други светски рат

ДАН ЗА ДАНОМ

Лим Ворд
Други светски рат.
Дан за даном

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=32829599
ISBN 9785449076359

Анотација

Кратка историја Другог светског рата. Желите спојити прошлост како бисте управљали садашњом и будућношћу. Онда је ова књига спремна за вас. Све је било тако.

Содержание

Формирање Трећег Рајха	5
Грађански рат у Шпанији	21
Конец ознакомителног фрагмента.	29

Други светски рат Дан за даном

Лим Ворд

© Лим Ворд, 2018

ISBN 978-5-4490-7635-9

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Формирање Трећег Рајха

Поглед на Трећег Рајха (Емпире), како је био 13 година и 13 дана, према неким историчарима, заслуга једне особе – Адолфа Хитлера (Гидлера). Презиме је идентично значењу «шумар, чувар». Једина полу-сестра – Пола, уметник, живео све до 1960. године, полу-сестра Ангела (по оцу), домаћица до 1949. године, њен син Лав Хитлера, је заробљен током битке за Стаљинград, и понудио да размене за Стаљиновог сина Јакова. Брат Едмунд умире у малом добу.

1908. Хитлер не положи испит на Бечкој академији лепих уметности, али од 1909. године је продаја његових слика почиње да донесе значајан приход. А.Г. учи енглески и француски на нивоу довољном за гледање филмова у овим земљама у оригиналу, је активно заинтересован за армијама света и политике. Служе «за Чеси и Мађари,» аустријска војска не жели да, али у 1914, са избијањем Првог светског рата, са захтевом да поднесе захтев да служи у баварском (немачког) војску. Године 1918., Хитлер је у струји експлодира близу британске хемијску пројектил. Пола изгубљеног вида, он води следе другове из зоне паљбе. То је у овом тренутку, према његовом сведочењу, заједно са вестима немачке предаје, он добија откривење о оживљавању Рајха и дивно оздравио. Према митологији, можда, има реалне корене Хитлера (1) да добије предлог од лекара, јаким хипнотизера да је он био

Месија немачког народа, па је стога мора видети. Или, (2) склапа уговор са представником мрачних сила које ће имати овлашћење за 13 година и 13 дана (30 Јануар 1933 – 30. април 1945) за коте немачке нације.

У новембру 1923. стопа немачке марке износи 4,2 трилиона долара за амерички долар. 1924. године, паралелно са њим, незванична монетарна јединица – тзв. ознака закупнице обезбеђена залогом непокретне имовине. Стопа обичне марке је од једног до трилиона. Неколико месеци касније, постоји легитимно Реицхсмарк (ДВ), што је једнако томе здраво за готово, а обе ове валуте, тако да не подривају поверење становништва, и даље у оптицају. Трошкови једног РМ – 2,5 грама чистог сребра, која је у тренутној стопи око 150 рубаља. Појава ових рачуна обустави хиперинфлацију (5.000% зараде – два пута дневно, људи гладују).

19 милијарди немачких марака. До сада је Немачка звала Вајмарска република. Некако се испоставило да се подела

Рент марк. Обезбијеђен индустријским потенцијалом, непокретностима, веома популарним. Стопа је једна до трилиона «Пипермарока»

Прилично је чврст у дизајну и извршењу Реицхсмарка из 1942. године. Видљива је тешка естетика новог држав-

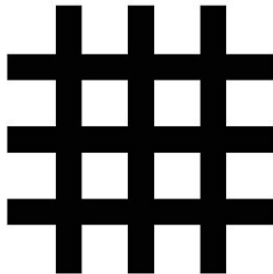
ног поретка. Плата немачког поручника (Оберстурмфухрер) износи 220 марака месечно. Куповна моћ брeнда у главном скупу производа и услуга је приближно једнака оној од модерних 7,5 долара. Курс према америчкој валути, чудно, остао је стабилан до 1945

Амблем италијанског (примордијалног) фашизма је гомила фасција (латице фасце – шипке), бреза или брадвице, шипке везане црвеном траком, са њима сека у њима. Ова симболика у Русији није забрањена, користе се од таквих државних субјеката као Савезна завод за казнено дјело и Федерална служба судских службеника

Амблем шпанских фашиста, иначе – франкиста, фалангиста, партије Фаланге Еспанола. Стрелице и јаре су симболи унификатора Шпаније, католичких монархиста Исабеле Првог Кастилана и Фердинанда Другог Арагона. Овај облик фашизма постоји и након завршетка Другог свјетског рата, до 1975. године – када је природна смрт диктатора Франка Франка

Решетка – симбол патње за слободу, амблем националистичке «гвоздене гарде» Румуније

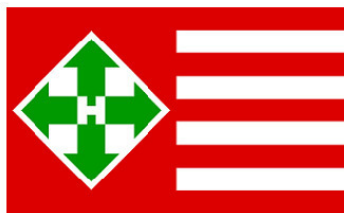

Симбол пољског фаланкса. Пољаци су гори националисти, не препознају сродство са Словима, траже своје херојске претече у полу-митичком племену Сарматијаца или чак германских племена. Будући да се, на почетку Другог свјетског рата, један национализам не уједини са другом, и готово потпуно уништи другог. Ова околност несумњиво помаже савезницима да поразе

Симбол хрватског «ушташа» (хрватски «Усташе» – «Устаје»). Главна идеја оних који себе сматрају потомцима је монационална држава, антисемитизам, србобофо-

бија, национализам, територијални захтеви према Србији. Под Немцима, усташе, заједно са неколицином босанских Муслимана, формирају корпус Ваффен СС, који броји око 113.000, физички уништавајући 400.000 Срба, Јевреја и Цигана. Послератна политика југословенског лидера Јосипа Броза Тита – «Заборављавање свега лошег» само доводи до чињенице да се почетком деведесетих не-покајани хрватски националисти понављају и ослобађају крвавог грађанског рата

Застава Националне социјалистичке партије Мађарске «Прешла стрела». Заправо, «Цроссед Арровс» и њен једини лидер Ференц Саласхи владају паралелно са владом Миклос Хортхи. Хортхи је иницирао улазак своје државе у Други свјетски рат. Главни циљ, на самом почетку ширења, је повратак значајних територија, више од половине земље изгубљене од стране Мађарске под Версајским уговором. Штавише, нефашистичка званично Мађарска, било да је или не, присиљена је да учествује у свим војним операцијама Хит-

лерове Немачке. У октобру 1944, Хортхи влада је објавила примирје са СССР. Отац саботера Отто Скорзени киднапује Хортиног сина. Под таквим притиском, шеф државе преноси овлашћења Ференцу Салашију и одступа од посла. Партија «Цроссед Арровс» влада до марта 1945.

...Пут моћи одређен је након што је Хитлер упућен на курсове војних пропагандиста: његове говоре примећују утицајни људи. Четрнаест година касније, А.Г. постаје истовремено и Предсједник и Реицхсканцлером; Ова дуга имена су скраћена речима «Фухрер» – «лидер».

Први говори Хитлера на овом посту сведени су на дефинисање света као безусловну вредност, али на овај или онај начин, његово постигнуће потиче од повратка земља које је изгубила Њемачка након Великог рата.

Оријентир немачког фурера – кретање «црнаца» у Италији. Од 1919. године ова јужна земља доживљава «црвену двогодишњу». Радници организују изборне комисије на директном моделу Совјета у Црвеној Русији, одузму предузећа и покушавају да их контролишу мање или више ефикасно. Пример слика СССР у целини, инспирација италијанског пролетаријата не ради: то је грађански рат, физичко уништавање класе, узајамног горчине, неконтролисане, чини се да има потпуно никога, структура моћи. Црвени двогодишњи период замјењује се друга годишњица црног. У октобру 1921. екипа, добровољна национална безбедносна ми-

лиција, у броју од око 5.000 људи, организује марш за Рим. Краљ Италије Виктор Еммануел састао се са челником фашиста Бенита Мусолинија, потврдио га је за премијера.

Главна идеја Муссолини дуче је корпоративна држава, уједињење класа на основу заједничке националности и свјесности ексклузивности њихове државе. Посебно су уведени закони о неприхватљивости мјешовитих бракова Италијана са не-Еуропоид расама. Дијалектика фашизма одбацује мир, спокојност као нека апсолутна вредност, препознаје рат, а друге пертурбације су неопходно средство за побољшање човечанства.

Генерално, италијански фашизам је много блажи од Хитлеровог националног социјализма. Шта год да је, корпоративна држава својим грађанима пружа стабилност, рад, комад хлеба и неки ентузијазам. Она се успешно бори са, чини се, националним брендом и катастрофом Италије – мафијом. Међутим, плаћање таквог начина уједињења маса, иако са одуговлачењем – учешће у многим крвавим борбама осовског блока на југу и истоку.

Идеологија фашизма, у већој или мањој мери, поседовање једног броја европских земаља: Шпаније, Француске, Мађарске, Аустрије, Румуније, Хрватске, Португала, итд У Јапану, од 1938., у ствари раније, вођен план за стварање «Велике источне Азије..» – ослобођени од утицаја на Европу, али под директном контролом Земље раста Сунца; што укључује, између осталог, читаву Кину. Милитаризам није

сасвим фашизам, јер није повезан са једним харизматичким диктатором. Овај систем подразумева контролисану напетост у друштву, стварајући слику спољног непријатеља подмукао, набубри ван мера ратне економије (чак и на уштрб важних социјалних програма), опсежна страних проширење.

Хитлерова Основна идеја – «народна држава», који уједињује све Немце, без обзира на своје богатство и наслова, као и злогласне «крута вертикалу власти.» Национална држава не даје праву демократију, међутим, «игра» у мишљењу, поједини грађани иницијатива није кажњиво као јак и несмотрено као у Стаљиновог Совјетског Савеза. Вриједност крви «пуних» Немаца у почетку је била довољно велика. Они Немци који се на неки начин не слажу са политиком НСДАП-а подложни су репресалијама тек после неколико, сасвим разумљивих опомена.

«Одлуке већине нису предвиђене, одлуке доносе само одговорна лица. Наравно, сваки вођа ће имати на располагању особље саветника, али он ће бити једини који ће одлучити... само он има овлашћења и право да издаје наређења. ... Немогуће је учинити без парламента, али његова улога је дати савјет. Коморе су радна тела, а не гласачки инструменти.»

Адолф Хитлер.

Идеје о универзалном уједињењу су инхерентне у Немачкој, пре свега, од 1648. године, када је завршен вестфалски свет, који је окончао страшни Тридесетогодишњи рат.

Немачки свет је подијељен на три стотине аутономних држава, у којима је сваки од њих прописана неограничена диктатура. Кардинално се враћа. Од тада, принц заузима највишу позицију у локалној хијерархији цркве. Свака изборност (духовни синод, колегијум хијерархија, стадо) у начелу је одсутна. Владар ствара само оно што му долази на ум.

У другим земљама Европе, духовне и земаљске границе власти су барем донекле подељене. Или (Енглеска време Хенрија ВИИИ, закона о Супремаци 1534. године, краљ – Хед цркве), сама монархија се креће, иако веома тешком путу ка уставности и принципа колективне одлучивања. Изузетак, заувек, јесте Русија, чија се вјерска личност, од времена насилног крштења 988, на све могуће начине сазрева на земаљске власти.

...Црквене структуре Немачке у другој половини тридесетих година постале су наставак државе. Различите услове затвора примају око 700 пастирака који се не слажу са овим стањем. Глава алтернативне, хришћанске конфесионалне цркве, др. Немлера, гестапо је 1937. године притворио и ослобађају га савезничке снаге тек 1945. године.

Научни и уметнички су подложни универзалном уједињењу. Од сада, тако мало предвиђених токова мисли... увиде, открића, позвани су да воде, како кажу, «посебно обучени људи».

Можете много да се расправљате о скривеним изворима постепено одвијајући незамисливој акцији. Једна од њих,

коју обично не помињу историчари, као нешто безначајно, је масовна употреба немачких трупа, становништва и руководства Рајха, психотропних супстанци. Пушење дувану није добродошло, иако је у борбеним ситуацијама ово можда најбољи начин за смањење стреса. Током «пилуле весеље», первитин (метамфетамин), званична компонента борбене исхране немачких војника. Наркотик, који ствара осећај свемогућности, некажњивости, психоактивног лека, део је прехрамбених производа, на пример «танк чоколаде» и слаткиша. Масовно примењен од 1938. Вехрмацхт добија око 12 милиона таблета месечно од Теммлер и Кнолл-а, са препорученом дозом од 2 таблете дневно. Према неким извештајима, до почетка инвазије Француске, производња достиже 833.000 таблета дневно. Хитлер не пуши дуван, али узима первитин од свог личног лекара Теодора Моррела од 1936. године (заправо, почетак експанзије); од 1943. – неколико доза дневно.

Овај лек, поред тога, мобилише снаге, као да је тело добило сигнал опасности – иако, заправо, не може бити претње. Али, након овакве енергетске стимулације која води до бројних повреда, нервне ћелије умиру на стотине хиљада дневно. Занимљиво је да се лек препоручује за масовну потрошњу, као што је панацеа, чак, на пример, за лечење фригидности жена и за олакшање испоруке. Не може се рећи да немачке власти посебно промовишу ширење первитина; али уопће не ометају његово ширење.

...1930. Њемачка производи 200 тона хероина, примењује и производњу других, јефтинијих, синтетичких лекова. Међу територијама бивше земље су изгубљене, међутим, у складу са Версајским уговором, многе земље Латинске Америке спремне су снабдијевати сировине. У почетку, која тежи искључивој власти над свјесношћу својих грађана, Национална социјалистичка партија Њемачке (НСДАП) снажно се противи употреби опијата. Концепт се уводи: «Твоје тело припада, пре свега, породици и нацији», за разлику од тога, чини се, стварно декадентна теза Вајмарске републике: «Ваше тело припада само теби». Међутим, синтетички лекови, који се сада називају «стимуланси за енергију», захваљујући, поред свега, Хитлеру, само напустите списак забрањених дрога.

Године 1929. Нирнберг је основао Националну социјалистичку унију немачких лекара, који је до краја 1933. године имао 11.000 учесника (23% немачког медицинског особља). Они, на основу података својих пацијената, креирају «архиву хередитета». Главна идеја – ментално ретардирани људи немају право на постојање – што би због човјечности и просперитета нације требало, на један или други начин, бити прекинуто. Већ од 1933. године представници ове уније заузимају водеће позиције, неформално располажу постепеним смањењем стандарда за снабдевање хране пацијентима и здравственим установама – до смртоносног исхода.

9. октобра, 1935, било је скоро легалли старт програм

T-4 (од имена улице Тигарентсхтрассе, Буилдинг 4, где је седиште организације), осмишљен да смањи популацију Немачке, према формули 1000: 10: 5: 1. Од хиљаду људи, десеторо је онеспособљено – пет је потребно помоћи, један физички елиминисан. Планк расте: сада следи «Да се произведе уништење свих оних који су у стању да продуктивно ради, а не само лишен разума.» Непосредно пре 1. септембра 1941. године у немачким болницама убијен 70,273 њених грађана: за војску и влада поштеђени ни мање ни више од 885 милиона марака. Истовремено, немачки љекари који раде у програму добијају новчану накнаду више него било гдје другде у Реицху. За сваку «обрађеног фајл», то јест, смрт пацијента, плаћа се накнада у износу од 100 Реицхсмарк – плус кориштење преосталих у току до краја месеца печата хране убијен, наплата породица за њен садржај, има за одређено време, и, у ствари, златне круне.

Уништена и смртно болесне деце, а касније – тинејџери до 17 година, са дијагнозом Дауновим синдромом, микроке-хидроцефалус, деформитета свих врста, парализе, и тако даље. Вриједност живота сваког дјетета одређује се у складу са економским критеријумима. Родитељи се обавештавају о смрти деце као резултат пнеумоније или других фиктивних узрока. У сваком случају тело је кремирано.

Поред тога, око 400 000 људи, са произвољно постављена дијагноза (чешће – «шизофренија»), понекад – политички непријатељи Рајха, од 1943. до 1945. године, подлежу при-

нудне стерилизације.

Тако су болнице Трећег рајха ослобођене од некадашњих болничких пацијената. Међутим, ступити на снагу неке скривене законе одмазде, болнице брзо попуњавају рањених на фронту, а као резултат постају све чешће авионска бомбардовања.

Таква политика НСДАП-а престаје задовољити чак и неке од својих утицајних функционера. На крају, то је тежак порука темпера дође до ушију Хитлера Ханнах Реицх, лични пилот Фирера. До августа 1941. године, Т-4 програма у Немачкој делимично руши, своју основну структуру, обучено медицинско особље, мобилни гасну комору креће ка истоку. Убијање људи овде је увођење барбитурата, често – основна «обарање» дијету до нуле. Све територија Совјетског Савеза (укључујући балтичке земље), као иу Пољској, немачки лекари да убије милионе «остарбеитерс», а непознат број немачких војника са тешким повредама.

...Године 1934., 97% дугова Немачке Великој Британији и САД (укупно 23,3 милијарди. Линк) се отписују. Овај акт је подстакнут сличном одлуком и другим земљама у Европи. Швајцарска се слаже да прода златни рајх за Рајхсмарк; касније не занемари да прихвати стотине килограма златних круница из концентрационих логора.

Грађански рат у Шпанији

После пада 1931. године, монархија, нова републиканска влада Шпаније укинула је аристократске наслове, значајно смањила оружане снаге, одабир вишак земљишта од стано-даваца (преко 200 хектара). Већ није популаран код већине становништва, превише политизоване и пристрасне цркве, одвојен од државе.

Све ове реформе спроводе се неадекватно и изазивају снажну опозицију од значајног дела друштва. Побуна почиње 17. јула 1936. године у шпанском Мароку. 18. јула, баца се у ствари у Шпанију. Са стране путшиста – 80% највиших официра, углавном копнених снага. Од 27. јула побуњеници почињу да примају војну и техничку помоћ из Немачке и Шпаније – бомбардера СМ-81, Иу-52, резервоара ЦВЗ / 33, као и бројних добровољаца. Тек 16. октобра републиканци најављују оснивање сопствене, редовне народне армије, која укључује совјетске војне специјалисте и међународне бригаде антифашиста. Средином октобра, прва испорука бораца И-15, бомбардера АНТ-40 и (300) танкера Т-26 (са совјетским посадама) стигла је у Шпанију. Део војног терета пролази поред мора, у опасности да буде заробљен или уништен (на дну су три брода), део – жељезницом кроз Француску. На улицама бомбардованој од стране Легије Ваздухопловства «Цондор» у Мадриду, две недеље су жестоке борбе, на-

кон повлачења побуњеника и франциста. Међутим, Владу Франца признају Немачка, Италија, Португалија, бројне државе Латинске Америке. У фебруару 1937. дошла је друга битка за Мадрид. Французи (Шпанци и Италијани) су на приступу главном граду, заустављају их разбацани делови републиканаца и совјетска оклопна бригада Т-26 генерала Дмитрија (Пабло) Павлова.

И-15 (Цхато – «Снуб-носед»), половина равни (доње крило има много мању површину) Поликарпова, четири 7,62 мм. митраљез, брзина 370 км. х, распон лета је 750 км. На основу тога је створена И-153, дубока модернизација И-15, «Галеб». Уведене увлачне стезалке, оклопна оштрица, челичне форме су више усавршене. Наоружање: четири 7,62 мм. митраљез, 8 унгуидед ракета са 82 мм. шкољке, до 200 кг. бомбе. Брзина је 410—430 км. х. Распон лета је 740 км. Пуштен у рад до 1939. године (после рата у Шпанији), прилично успешно учествовао у сукобу у Халкину Го-

лу. У финском рату се показало као осредње. У врућем љето 1941. године постало је коначно јасно да је развој идеје биплана, поред кратког трупa, и крупних «фаттија» – велика грешка Поликарпова. Од 1939. до 1941. произведено је 3.427 авиона

Ја-16 (надимак Совјетског Савеза – «Арсе», «јастреб», шпански, Францо војска -. «Рата» – окретан плен «Пацов» Републиканци «Москва» – «фли», у Кини – «Јанђи» – "Тхе Сваллов»). Први борац је ваздухоплов нижег ранга у СССР-у. Наоружање – четири 7,62 мм. Пиштољ схкас (систем Схпитални и Андреј КОМАРИТСКИИ, први на свету стопа – 1800 метака у минути, иако није увек задовољавајући поузданост) или два 20 мм., оружје и два 7,62 мм. митраљез. Брзина на надморској висини је 450 км. х. Дужина лета из-

носи 520 км. Ово су максималне перформансе авиона са једним редом, звијездом у облику мотора. Цанопи у стању да у потпуности затворити, међутим, због честих ометања, пилоти да остане отворен (као што се види у готово свим фотографије). До 1942. године инклузивно (83 авиона у крајњем године) произведено 10.300 примерака (не рачунајући неколико десетина произведен у Шпанији и Кини). Уз «Галеб» брутална-16 је кичма Совјетског ловаца на почетак Великог домовинског рата. Вођени искусан пилот, то није била лака мета, маневар бојно поље са њим Ацес оф тхе Луфтваффе покушали да избегну каже да, кажу; «Не би требало да војиш пацова у угао.» Међутим, прошло је време И-16

Бф. (Ме) – 109, серија Б (Бруно), борац, испоручен је францусцима у другој половини грађанског рата. У то време било је 7,92 мм. митраљез. До почетка Другог светског

рата Me-109 је добио четири митраљеза или, у другој серији, два митраљеза плус 30 мм. топ са 60 граната. Као нападни авион, носио је 250 кг. бомба. Брзина – пре модернизације, током рата у Шпанији свега 470 км. х, али до 1939, након што је заменио мотор (који је постао непријатно изненађење, првенствено за британске ваздухопловне снаге) – 570 км. х. Средином четрдесетих година његова брзина је достигла 620 км. х. Распон лета је 480 км. Укупно, од 1937. до 1945. године произведено је 34.000 Мессерсцх-миттс – 109

Хеинкел 51, борац франковске прве половине рата. Практично није било шансе против И-15. Наоружање – два митраљеза 7,92 мм, брзина 310 км. х, летни опсег 550 км.

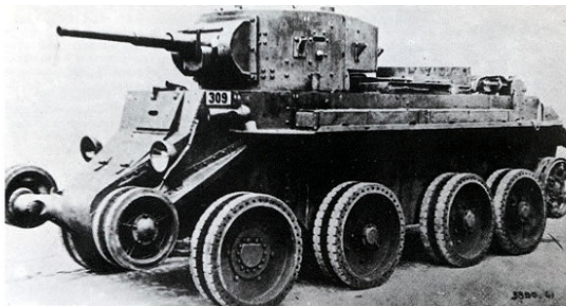
...Побуњеници мењају правац главног напада и руше се на северу Шпаније – Баскије. 26. априла немачки пилоти

уништавају град Гуерница. Ојачава своју диктатуру Франца – његова партија «Шпански фаланкс» ослободи се унутрашње опозиције. У то вријеме званична шпанска влада, која жели постићи стабилност, потпуно намерно замењује низ министара. Један снажни вођа се не појављује. Републиканска војска исцрпава снаге у безуспешним фронталним нападима безначајних предмета.

Организована према стаљинистичким обрасцима службе безбедности Републике, обрађују истакнуте личности марксистичке партије Шпаније (шпански ПОУМ), развија масовни слепи терор. Многи шпански комунисти, као и доласци из цијелог свијета интербригадовтси почињу да се разочаравају у свом раду, њихов морал се брзо пада. Последњих успеха републиканци постижу на почетку офанзиве у граду Брунет; (управо западно од центра Шпаније), онда се уplete у контрадикторне наредбе, изгубе 25 хиљада људи против 10 хиљада од непријатеља, а заједно са њима и изворно јединство. 18. августа републичке јединице напуштају фронт. 60.000 људи је заробљено.

Италијанске подморнице организују лов на бродове који снабдевају робу која се још бори у другим позориштима војних операција, републиканаца. Почетком септембра, постоји морска битка; Франковачки флагсхип озбиљно оштети и одлази из конвоја. Подстакнута овим, незнатним у суштини, успех, републиканци одлучују да одрже одлучну офанзиву на копну (Зарагоза, североисточно од Шпаније). И опет,

њихова група од 80.000 људи се одваја у неуспешним нападима секундарних насеља, а затим производи особље које је за свакога непотребно. Почетком октобра, направљен је нови покушај за преузимање Зарагозе. Главна нада је сада за 50 совјетских брза БТ-5 тенкова. Националисти отварају поплаве канала за наводњавање. Танкови заобиђују појављена језера, заглави се у блату, или далеко од пратеће пешадије. Битка се завршава 17. октобра. Републиканци губе 30.000 људи убијених и рањених, више од 30 тенкова, фрањеваца – 20.000 људи.

Гусјеница БТ-5. Наоружање: 45 мм. пиштољ, 115 граната, упарен са топом митраљеза 7.62. Резервација: чело, страна тела 13 мм., Чело, страна торња 13 мм. Брзина дуж аутопута износи 52 км. х на гусенице, 72 км. х на точковима. Посада од 3 особе. Тежина 11 тона. Резерва снаге на аутопуту на стазама 150 км, точкови – 200 км. док се гумени обруч испразни након 150 км. километража. Специфична снага је 35 КС. (ви-

ши од оних савремених тенкова). Притисак на тла 0, 65 кг. видети са обученим госеничарима, 5,65 кг. види на точковима. Број возила произведених од 1933. до 1934. године – 1880. Већина тенкова је изгубила у првим месецима рата. Од 1942. године, машина се углавном преноси на задњем делу, као обуке, неки од БТ-5 провиевало до 1945. године, учествујући, између осталог, у поразу од Квантунг војске

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.